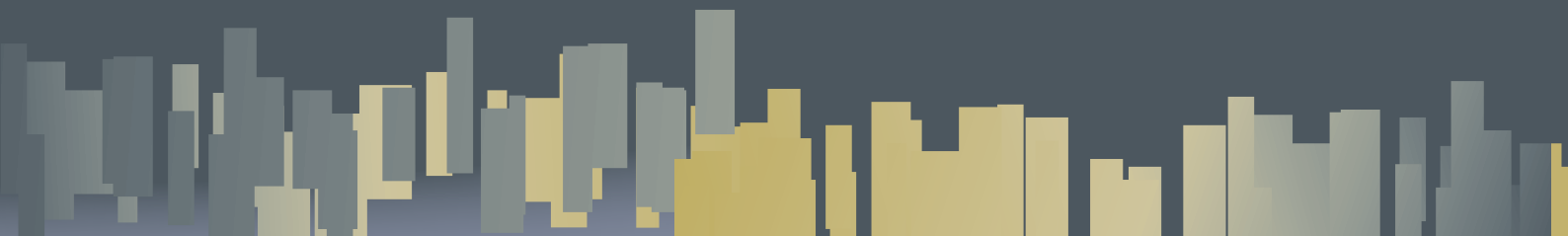
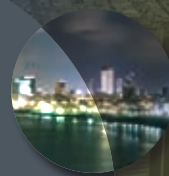
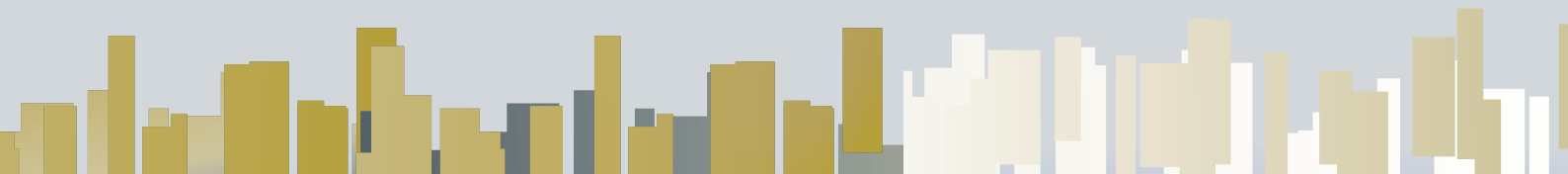

יקירי תל-אביב-יפו | תש"ע 2010

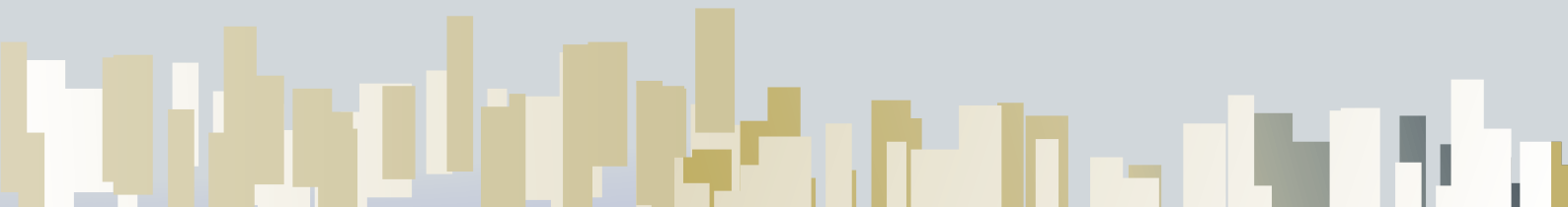
יקירי,

תל־אביב-יפו איננה העיר היחידה המכבדת את נבחריה בתואר יקירי העיר. אלא שייחודה בכך שהיא מתמידה בקיום מצווה זו משנת 1976 - שנת ההענקה הראשונה - זה 35 שנים ברציפות, שנה אחר שנה, שבמהלכן הפך המעמד לאירוע המרכזי של יום העצמאות, כיאה לעיר העצמאות, שבה הוכרזה הקמת מדינת ישראל - היום, לפני שישים ושתיים שנים, בביתו של ראש העירייה הראשון, מאיר דיזנגוף, הזכור לטוב.

וכך, מדי שנה בשנה מתווספת נבחרת של יקירי העיר המרבים תועלת וכבוד לעירנו והיא חולקת להם כבוד.
מאז ייסודו של "תואר יקירי העיר" עוטרו בו בעירנו 525 יקירות ויקירים לרבות החמישה עשר המעוטרים היום בתואר נכבד זה.
הכבוד שאנו חולקים להם אינו בשבילם אלא הוא בשבילנו - כי אנחנו הנהנים ממנו, באשר אנו הזקוקים לכך שמעשיהם ישמשו דוגמה לציבור ולנוער ויהוו אות ומופת, אישית ומוחשית, למפעל חיים שטעמם הוא "הפרט למען הכלל".
לפיכך נאחל לכם ולנו, בתקווה ובבטחה שלא תיוותרו יחידי סגולה ושירבו האנשים והנשים שילכו לאור הדוגמה והמופת שתקרינו ברבים ויקדישו את מרצם ותושייתם לטובת העיר כולה והעם כולו ויקרבונו למימוש החזון הנכסף של חברת מופת.

שלכם,
רון חולדאי
ראש עיריית תל־אביב-יפו

ועדת יקירי תל-אביב-יפו

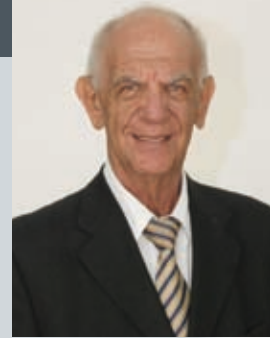
ראש עיריית תל-אביב-יפו	רון חולדאי
יו"ר ועדת יקירי תל-אביב-יפו	נתן וולוך
חבר הוועדה	פאר ויסנר
חבר הוועדה	אסף זמיר
חברת הוועדה	שולה אגמי
חבר הוועדה	ארנון גלעדי
חבר הוועדה	שמואל גפן
חבר הוועדה	שלמה זעפראני
חבר הוועדה	אהרון מדואל
חבר הוועדה	אחמד משהראוי
חבר הוועדה	שלמה בר שביט
חבר הוועדה	עמיקם גורביץ
חבר הוועדה	אורי לוי
חברת הוועדה	ליאורה מינקה
חברת הוועדה	ד"ר גליה צבר
מרכזת הוועדה	לידיה דוידוב ז"ל

יקירי תל־אביב-יפו תש״ע - 2010

דוד אדמון
יצחק אלרון
יוסף בר נתן
פרופ' נורית גוברין
יוסי גרבר
משה דולגין
לוטפי בוטרוס זריק
שלי חשן
שולמית לסקוב
חנה מלמד
שמואל סמואל
אסתר עילם
דן פתיר
שלמה שבא (שורץ)
שלמה שחיבר

דוד אדמון

נולד בתל-אביב, בשנת 1937. ילדותו עברה עליו בשכונת פלורנטינו. בעת לכתו מגן הילדים ברחוב מזרחי ב' (לימים - שדרות וושינגטון), עבר חוויה טראומטית לכשחזה בקבוצת חיילים בריטים אשר הוציאו את גופתו של יאיר (אברהם שטרן) מהבית שבו נרצח. הוריו, שעלו שנים אחדות קודם לכן מהונגריה, היו דתיים ושלחו אותו ללמוד בבתי הספר "תחכמוני" ו"מוריה". כמו חבריו, היה חניך תנועת הנוער "בני עקיבא".

לכשבגר עברה המשפחה לרמת חן. שם גילה את אהבתו לספורט ולעסקנות ציבורית. לאחר שירותו הצבאי, ניהל את אגף הארגון בהתאחדות לספורט, ובמקביל כתב בעיתון "חדשות הספורט". מעורבותו בשיווק העיתון הובילה אותו למה שהפך לקריירת חיים - הפרסום. הוא למד במכללה לפרסום שלייד האיגוד לפרסום, ובשנת 1963 הקים את "פרסום אדמון", אשר היה במשך 35 שנים מהמשרדים המובילים בענף בארץ.

בשנת 1974 נבחר ליו"ר האיגוד הישראלי לפרסום. אחת מלקוחות המשרד הראשונים הייתה חברת "רבלון" בניהולו של יצחק מודעי שהיה לידידו של אדמון. לימים הצטרפו השניים למפלגה הליברלית ואדמון נבחר ליושב ראש דור ההמשך שלה. עם היבחרו של אלוף (במיל') שלמה צ'יץ' להט לראשות העיר, נבחר אדמון לראשות הנהלת המפלגה הליברלית בתל-אביב.

בבחירות 1977 ו-1981 היה דובר הליכוד.

תקופה קצרה לאחר היבחרו של מנחם בגין לראשות הממשלה ובהמלצתו של יצחק מודעי, הוצע לאדמון לנהל את חגיגות ה-30 למדינת ישראל.

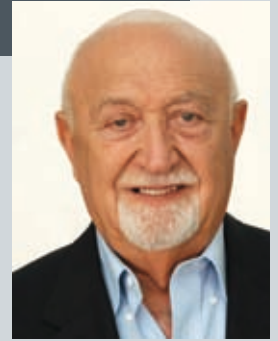
בשנת 1981 נבחר אדמון לוועד המנהל של רשות השידור, היה המשנה ליושב ראש רשות השידור, תפקיד שבו כיהן עד שנת 1988. באותה שנה הצטרף לרשימת הליכוד במועצת העיר תל-אביב-יפו, ובמשך עשר השנים הבאות כיהן במגוון תפקידים במסגרת זו.

בשנת 1999 נבחר דוד אדמון לנשיא האיגוד הבין-לאומי לפרסום בישראל, כיהן כחבר נשיאות לשכת המסחר ישראל-אמריקה ונבחר לנשיאות איגוד לשכות המסחר - תפקידים שמילא עד שנת 2004.

בשנת 2003 הציע לו שר החוץ דאז, סילבן שלום, לכהן כשגריר ישראל בהונגריה. בשנים 2004-2007 הביא אדמון את יחסי המדינות להישגים חדשים.

יצחק אלרון

נולד בפולין בשנת 1924. עלה ארצה בשנת 1935 ומאז הוא תושב עירנו. היה חבר ב"הגנה", הגיע לדרגת מפקד מחלקה בחי"ש תל-אביב והמשיך בצה"ל במלחמת העצמאות ושירת בו שלושים שנים. סיים את שירותו הצבאי בדרגת תת-אלוף. בין תפקידיו בצה"ל: קצין מודיעין בחטיבת גבעתי, נספח צבאי בארגנטינה והיה מעורב בלכידת אייכמן. כמו כן מילא תפקידים מרכזיים באגף המודיעין ובאגף כוח אדם.

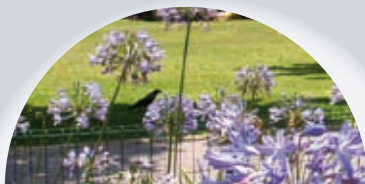
בשנים 1949-1950 שימש כראש הדסק של סוריה ולבנון בענף המחקר של חיל המודיעין. בוגר המחזור הראשון של ביה"ס לפיקוד ומטה בשנים 1954-1955.

בשנים 1956-1959 שימש כעוזר ראש אמ"ן לארגון, תפקיד המוגדר כיום כ"קצין מודיעין ראשי".

בתפקידו האחרון בצה"ל היה יועץ כספי לרמטכ"ל וראש אגף תקציבים במשרד הביטחון. במסגרת תפקידו זה, הוא נמנה עם המשלחת הישראלית שיצאה בשנת 1975 לארצות הברית, לדיונים מול הממשל האמריקאי בסיוע הכלכלי והצבאי לישראל. גם כיום מהווה סיוע זה רכיב חיוני בתקציב הביטחון של המדינה.

היה חבר בוועדת ראש הממשלה לילדים ולבני נוער במצוקה - ואף זכה בזכות פועלו זה בתעודת הוקרה מגולדה מאיר, ראש הממשלה דאז.

למד היסטוריה כללית באוניברסיטת תל-אביב וסיים את לימודיו בהצטיינות. יצחק אלרון שירת כגזבר העירייה מפברואר 1977 ועד ינואר 1995 והיה שותף לפרויקטים שונים לרווחת תושבי העיר.

יוסף בר נתן

נולד בתל-אביב בשנת 1939.

סוכן ביטוח, בוגר המכללה לביטוח. מייסד, בעלים ומנכ"ל של שובל סוכנות ביטוח בע"מ. נשוי לנורית, אב לשלושה ילדים - עו"ד אפרת בר נתן, ד"ר מיכל בר נתן (המטולוגית) ועו"ד דותן בר נתן.

קצין מילואים בדימוס, ביצע במסגרת שירותו במילואים שורה של תפקידים, לרבות פיקוד על חיילים וקצינים.

מייסד ומקים עמותת ביה"ס הקהילתי "אלחריזי" (יחדיו) הראשון בתל-אביב - פרויקט משותף לגיינט, לחברת המתנ"סים ולעיריית תל-אביב-יפו ויושב ראש המועצה הציבורית שלה.

יושב ראש מכבי תל-אביב - סניף תל ברוך, יושב ראש מכבי אפקה (כדורסל) יושב ראש בית הכנסת בתל ברוך, חבר ועדת שמות והנצחה של עיריית תל-אביב-יפו וחבר בוועדות סוכנויות חיתום, ביטוח כללי ועוד.

כיום, נשיא ברית יוצאי בוכרה בישראל, העוסקת בפעילויות חברתיות ותרבותיות, שימור הפולקלור הבוכרי, קליטת העלייה מבוכרה, עזרה לאוכלוסיה חלשה, הפעלת בית תמחוי לאוכלוסיה זו ומתן מלגות לסטודנטים.

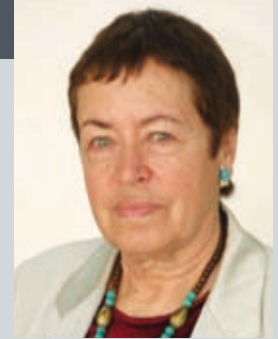
חבר הוועד המנהל של בית התנ"ך, חבר הוועד המנהל של קרן תל-אביב לפיתוח, יושב ראש הנהלת קרן המלגות "אבוקה" לחינוך גבוה, נאמן קרן צדקה לזכר יעקב חי מייכור ז"ל. יושב ראש חבר הנאמנים הישראלי של קרן הנאמנות ע"ש ציון פוטל לונדון וחבר הוועד המנהל של חוג ידידי המרכז הרפואי ע"ש שיבא - תל השומר. חבר המועצה הציבורית בעמותה לקידום החינוך ביפו.

חבר מועצת הנגידים של "מכבי תנועה עולמית".

אני מאמין: "כל הבריאה מיתקנת או מתקלקלת ע"י האדם" וכן: "נהיה אנחנו במעשינו הטובים מתקנים את העולם. זוהי תמצית העשייה החברתית".

פרופ' נורית גוברין

נולדה בתרצ"ו (1935) בתל-אביב לאביה המסאי והעורך ישראל כהן ולאמה צביה לבית גורדון. למדה בתל-נורדאו ובתיכון חדש. שירתה בצבא במסגרת הנח"ל והייתה חברת קיבוץ מעין-ברוך, בו נישאה לשלמה גוברין, בנו של הח"כ והשר עקיבא גוברין. לזוג שלושה בנים ושמונה נכדים. שלמה גוברין נפטר בכ"ו באב תשס"ט.

מנעוריה עסקה בהוראה ובהדרכה. הייתה מראשוני המורים במכללת תל-חי בקרית-שמונה ושימשה בה אחראית על הוראת הספרות (1970 - 1973).

בשנת 1961 החלה את לימודיה באוניברסיטת תל-אביב. משנת 1965 ועד שנת 2005, שנת צאתה לגימלאות, לימדה בחוג לספרות עברית באוניברסיטת תל-אביב, ובה התקדמה בשלבי הסולם האקדמי מראשיתו ועד לדרגת פרופסור מן המניין (1990). לאחר פרישתה הוענק לה התואר פרופסור אמריטוס.

העמידה תלמידים הרבה ודאגה להעמדת דור המשך של חוקרי הספרות העברית.

שהתה בתקופות לימודים והשתלמות באוניברסיטאות רבות ובהן, אוניברסיטת הארווארד, ארה"ב; אוקספורד, אנגליה ועוד. הרצתה הרצאות-אורח באוניברסיטאות רבות ברחבי העולם. בהן: מצרים, יפן, סין, הודו, אוסטרליה, אנגליה וארה"ב.

פירסמה 17 ספרים וערכה 14 ספרים נוספים. בין הסופרים שכתבה עליהם: מ"י ברדיצ'בסקי, ג. שופמן, י"ח ברנר, דבורה בארון, יעקב פיכמן. מספריה האחרונים: ארבעה כרכי 'קריאת הדורות. ספרות עברית במעגליה' (2002, 2008); 'נוסעת אלמונית - שלומית פלאום: חיים ויצירה' (2005). מונוגרפיה על אהרן מגד נמצאת בהכנה.

בסיום 40 שנות הוראה וצאתה לגמלאות, הופיע לכבודה הספר: 'מרכזים למרכז - ספר נורית גוברין בעריכת אבנר הולצמן, (2005), שבו השתתפו 40 סופרים, משוררים וחוקרים בארץ ובעולם.

זכתה במלגות ובמענקים מטעם קרנות שונות ובפרסים רבים, לרבות פרס ביאליק (1998). מילאה תפקידים ציבוריים ואקדמיים רבים מאד בחיי הספרות, התרבות והאקדמיה בארץ, בהם מועצת האיגוד העולמי למדעי היהדות, יועצת באוניברסיטה הפתוחה, יושבת ראש הוועד הציבורי של קרן דב סדן. שימשה כיושבת ראש וחברה בוועדות שופטים רבות לפרסים ספרותיים.

בשנים האחרונות מלמדת בחוג לתקשורת באוניברסיטת תל-אביב. מחקריה ומאמריה ממשיכים להתפרסם בכתבי העת ובעיתונות, מרצה בכנסים ומוסיפה למלא תפקידים באקדמיה ובחיי התרבות והספרות.

יוסי גרבר

נולד בשנת 1933 בתל-אביב. גדל בשכונת מחלול.

למד בבי"ס העממי "נס ציונה" ולאחר מכן ב"תיכון חדש" בתל-אביב, שאותו סיים בשנת 1952.

תוך כדי הלימודים החל להופיע בתאטרון הילדים "במתנו" שלייד תאטרון ה"אהל", שם מילא תפקידים מרכזיים. במקביל הוא השתתף בתסכיתי רדיו של "קול ירושלים" המנדטורי, בתכניות הילדים ולאחר מכן ב"קול ישראל".

בצבא שירת בחיל מודיעין ובאותו זמן למד תאטרון בסטודיו של ניסן נתיב, שאך הוקם.

לאחר הצבא התקבל לתאטרון "הקאמרי". אחרי שנה של תפקידים קטנים, עבר ל"הבימה", ל"מטאטא" ול"אהל". לאחר שפוטר מכל התאטרות הללו נסע גרבר לאנגליה, שם סיים בהצטיינות ובציון כבוד את האקדמיה המלכותית לדרמה של לונדון. בתקופת הלימודים עבד כקריין במחלקה העברית של ה-BBC.

לאחר שהות נוספת בדרום אפריקה - שם שיחק בתאטרון האנגלי, חזר לישראל בשנת 1964 והחל לגלם תפקידים מרכזיים ב"תאטרון חיפה" ובתאטרון "הקאמרי" - שבו הוא משחק עד היום.

גרבר זכה בפרסים רבים על מפעלו בתאטרון, כשהבולטים שבהם:

פרס כינור דוד (1977) על עיצוב דמות המכשפה בהצגה "שלושה הוצמך", פרס משה הלוי מטעם עיריית תל-אביב-יפו (1988), פרס גוטליב וחיה רוזנבלום מטעם עיריית תל-אביב-יפו (1992), פרס המשחק על שם אברהם בן יוסף (1998), "פרס התאטרון הישראלי" (2002) כשחקן השנה.

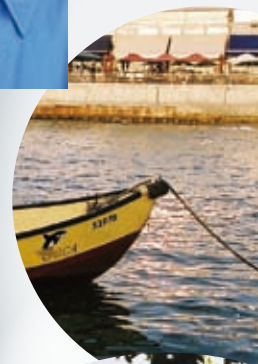
כמו כן, נבחר גרבר כאיש השנה בתאטרון מטעם "ידיעות אחרונות" וערוץ 2.

בין סדרות הטלוויזיה שבהן השתתף: "הצריף של תמרי" - סדרת הילדים המיתולוגית שבה כיכב, "חדווה ושלומיק", "זבנג", "כסף קטלני", "טיפול נמרץ" ועוד.

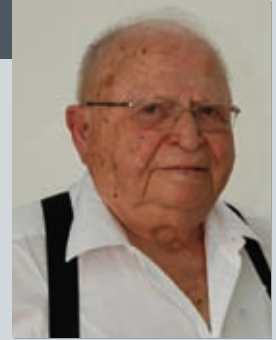
מהסרטים שבהם הופיע - "קזבלן", "גולדה" - בתפקיד משה דיין, "הילומים", "היפה והחיה" ועוד.

בנוסף, במשך עשרות שנים גרבר הגיש וערך תוכניות ב"קול ישראל", ב"גלי צהל" וברדיו 91FM.

בראיון למדור התרבות של "גלובס", שהתקיים לפני כחודשיים, אמר גרבר: "אני האדם שרציתי להיות".

משה דולגין

נולד בתל־אביב בשנת 1927.

פעל במחנת האצ"ל ומשנת 1948 שירת בצה"ל כקצין והשתתף ברוב מלחמות ישראל. בן למשפחת קבלנים ידועה. אביו, שמחה דולגין, היה אחד הקבלנים הגדולים בארץ בשנות השלושים והעלה את כל בני משפחתו מרוסיה, כאן שילב את כולם בענף הבנייה. הבן, משה, ממשיך דרכו כבונה אמיתי עם לב ונשמה, להבדיל מהיזמים של ימינו, כאחד שהיצידה והבנייה חשובות לו לא פחות מהעסקים שכרוכים בהם.

משנת 1951 פועל כקבלן, יזם ובעל שליטה בחברות בנייה. בנוסף לתרומתו בענף הבנייה בארץ היה גם דירקטור בחברת "כימיקלים לישראל בע"מ", חבר בוועדת השיפוט הארצית בענף הבניין, נציג ציבור בבית הדין לעבודה, דירקטור בחברה לפיתוח תל־אביב, דירקטור בחברת "ממון בע"מ", ומשנת 1995 משמש חבר ועדת ביקורת באירגון הקבלנים והבונים בתל־אביב-יפו.

כן שימש כ-10 שנים כיושב ראש חברת "ערים" - חברה ממשלתית לפיתוח תשתיות. היה נציג המעסיקים בבית-הדין לעבודה בתל־אביב.

ביצע עבודות בנייה בכל רחבי המדינה ובעיקר בתל־אביב, המפורסם שבהן הוא בית האצ"ל על גבול תל־אביב-יפו.

בשנת 2003 יזם והקים את ישוב כפר אורנים.

מאז ששירת במחנת האצ"ל בגיל 14 ועד היום חבר פעיל בתנועת הליכוד ויושב ראש קרן תל-חי.

לוטפי בוטרוס זריק

נולד בשנת 1931. תושב יפו, בעל ספריית הספרים הערבית הוותיקה ביותר ביפו. משמש כמפיץ הבלעדי זה עשרות שנים של כל העיתונים הערביים. בין היתר "סונארה", "כול אל-ערב", "פנורמה", "אל-קודס" ו"אל-איאם".

התרומה שלו לקידום השפה הערבית ביפו היתה מכרעת לכל אורך השנים. בעצם הפצת העיתונים בערבית, למרות שלא מדובר במפעל ריווחי כלל וכלל, שמר זריק על המשכיות השפה ביפו.

בתחילת דרכו כיהן כחבר פעיל בוועד ההורים ביפו, פעל רבות לשיפור החינוך ביפו והיה מיוזמי הרעיון להקמת תיכון עירוני י"ב, שהיה עד לא מזמן התיכון הממלכתי הערבי היחידי ביפו.

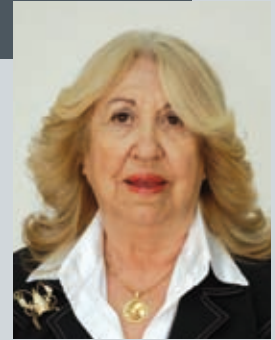
במשך שנים הוא נעזר בהשכלה הרבה שיש לו למתן שיעורי עזר למאות צעירים מכיתות י"א-י"ב במקצוע המתמטיקה, שבו הוא שולט ואותו הוא אוהב. "תענוג לפתור בעיות במתמטיקה. זה שומר אותי צעיר", אומר לוטפי, שבנוסף לערבית מגדיר את המתמטיקה כגולת הכותרת של מפעלו החינוכי לאורך השנים למען קידום הנוער ביפו.

זריק היה ממקימי האגודה למען ערביי יפו ("אלראבטה") לפני כ-30 שנה, אגודה שמשרתת את האוכלוסייה הערבית עד היום בנושאי חינוך, חברה וכן עוזרת למציאת דיור הולם לנוקקים.

במרוצת השנים הפכה הספרייה שלו ברחוב יפת 102 להיות מרכז דיונים בענייני החברה והשפה הערבית, שכל המוסדות הרשמיים במחוז תל-אביב נעזרים בשירותיה.

שלי חשן

נולדה בסופיה בבולגריה. עלתה לארץ בשנת 1948 לאחר השואה, ועם הגעתה לישראל התגיסה לצבא ושירתה בצה"ל כקצינה. בוגרת אוניברסיטת תל-אביב בחינוך ובפסיכולוגיה. במשך שנים עסקה ביעוץ ובפרויקטים לגיל הרך.

בשנת 1981 ייסדה את אגודת "יד ביד" המסייעת לילדים מהשכבות החלשות ולהוריהם, ומאז היא מנהלת את האגודה בהתנדבות מזה 30 שנה.

חשן, שמשמשת גם כיום כיושבת ראש וכנשיאה בין-לאומית של אגודת "יד ביד", הקימה במשך השנים פרויקטים לנזקקים בהם: "בתים חמים" לילדים במצוקה, "נוער מקשיב לנוער", פרויקט "אוזן קשבת", הנותן מענה לכ-30,000 פונים בשנה ו"קרן להצלת חיי אדם" שבמסגרתה נשלחו כ-600 ילדים ומבוגרים לניתוחים ולהשתלות בחו"ל.

בנוסף, מחלקת אגודת "יד ביד" סלי מזון כל השנה, בעיקר בחגים, לאנשים נזקקים מאזור תל-אביב-יפו.

על הפעילות הזאת זכתה חשן במשך השנים באותות הוקרה רבים, בהם - אות הנשיא למתנדב, תעודת הוקרה של משרד ראש הממשלה, אות המתנדב מטעם כנסת ישראל ואות המתנדב המצטיין של ראש עיריית תל-אביב-יפו.

כמו כן, הייתה חברה בוועדות ובמועצות ציבוריות שונות - ובהן: חברת מועצת העיר תל-אביב-יפו ויושבת ראש הוועדה לקידום מעמד האישה בתל-אביב-יפו.

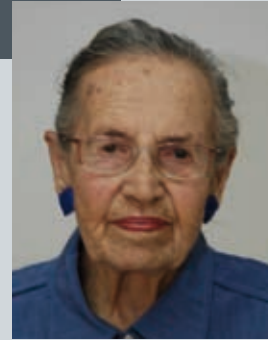
כיום היא ממלאת מקום יושב ראש דירקטוריון המשכון לאמנויות הבמה בתל-אביב וכן משמשת כחברת הנהלה ב"התאחדות עולי בולגריה".

חשן נמנית עם הנהלת "הבלט הישראלי" ומכהנת כיושבת ראש חוג יידי "בית צבי" למען אמנים צעירים מכל הארץ.

בנוסף, חשן הקימה את "שבת של תרבות" ואת "שבת של זהב" באופרה הישראלית, כדי להנעים את השבתות לגמלאי תל-אביב-יפו.

שולמית לסקוב

נולדה בשנת 1916 בהאג שבהולנד.

בשנת 1922 עלתה משפחתה ארצה לירושלים.

מאז היותה בת 15 פעלה "בהגנה", כאשר את שירותה סיימה כחברת המשלחת השנייה של צה"ל לארצות הברית.

בשנת 1933 החלה ללמוד היסטוריה כללית ויהודית באוניברסיטה העברית.

לסקוב עבדה במשך שנים רבות במשרד החינוך, כאשר במסגרת עבודתה שם ערכה את הקובץ "השוואה והמרי", אשר חולק לחברי הכנסת בשנת 1953 עם הקמת "יד ושם".

בשנת 1953 נסעה עם בעלה חיים לסקוב ז"ל לאוקספורד, שם הרחיבה את השכלתה בתחומי הספרות האנגלית וביקורת המקרא, וגם החלה לכתוב רומן בשם "איש לחשבון עולמו" על חיי הקיבוץ בארץ.

לאחר שחזרו לארץ (1956), והשתכנו בתל-אביב, לסקוב המשיכה בעבודתה במשרד החינוך וכתבה את הספר "טרומפלדור - סיפור חייו" שזכה בשנת 1972 בפרס יצחק שדה.

לסקוב התקבלה לעבודה במכון לחקר הציונות שבאוניברסיטת תל-אביב, למרות שלא סיימה את לימודיה האקדמיים, זאת הודות לספר שפרסמה על טרומפלדור. במסגרת עבודתה במכון, היא הוציאה את ספריה "הביליזיים", שעליו קיבלה את פרס יצחק בן צבי, "קול קורא - חייו וזמנו של יוסף ויתקין" ואת מפעלה הגדול - "כתבים לתולדות חיבת ציון ויישוב ארץ ישראל", שהוציא אלטר דרויאנוב.

לסקוב הוציאה מהדורה שנייה לסדרה בת שבעה כרכים, מטעם המכון לחקר הציונות, שאליה הוסיפה מאות מסמכים שנתגלו מאז צאת המהדורה הראשונה.

בנוסף, תרמה לידע ארץ ישראל בעת החדשה את הספרים: "מרשומות אחד הביליזיים" - כתבים של ד"ר חיים חיסין, אסופת מכתבים של אחד העם בענייני ארץ ישראל וכן ביוגרפיה של אחד העם המבוססת על כתביו שנקראת "חיי אחד העם" - פסיפס מכתביו ומכתבי אחרים.

בימים אלה לסקוב מוציאה ספר זכרונות שנקרא "לפנים" - פרקי זכרונות מארץ ישראל מפני מלחמת העולם השנייה.

חנה מלמד

נולדה בשנת 1932 בווינה שבאוסטריה כחנה שורברג. עלתה לישראל בשנת 1939, אחרי שאביה שוחרר ממחנה ריכוז כתוצאה ממעצרו בליל הבדולח. בוגרת בית הספר הדתי והתיכון תלפיות בתל-אביב ומכללת הכשרה למורים בירושלים. כיהנה בהנהלה הארצית של תנועת הנוער הדתית לאומית - הנוער המזרחי ועמדה בראש הסיניף התל-אביבי.

בשנים 1952 עד 1960 לימדה בבי"ס רמב"ם בשכונת התקווה בתל-אביב. בהמשך יצאה לארצות הברית ללימודים עם בעלה ד"ר בן ציון מלמד ז"ל (אז מפקח בחינוך העל-יסודי במחוז תל-אביב) ולאחר שחזרה לישראל - לימדה בבית הספר ביל"ן, ושימשה בהמשך כקצינת ביקור סדיר (למניעת נשירת ילדים בבתי ספר) במחוז תל-אביב.

באותו זמן החלה את עבודתה ההתנדבותית ב"אמונה" - תנועת האישה הדתית-לאומית והייתה יושבת ראש סניף תל-אביב. מלמד פיתחה את מעונות היום ויזמה את פתיחת בית הספר לחינוך מבוגרים "תהילה".

בשנת 1978, החלה לנהל את המחלקה למוסדות חינוך של "אמונה". במסגרת עבודתה זאת עסקה בהקמת מסגרות חינוך שונות למציאת בית לילדים חסרי בית, בהקמת אולפנה לאמנויות ובהקמת מכללה לעובדי הוראה לנערה הדתית במקצועות אמנות, דרמה ועיצוב גראפי. כמו כן, המשיכה וחיזקה את רשת מוסדות החינוך של "אמונה".

מלמד שימשה כסגנית יושב ראש "אמונה" בישראל ובשנת 1997 נתמנתה ליושבת ראש של "אמונה" העולמי.

בנוסף, היא יצאה לשליחויות קצרות בברית המועצות מטעם לשכת הקשר ומשרד החינוך למען החינוך היהודי בברית המועצות

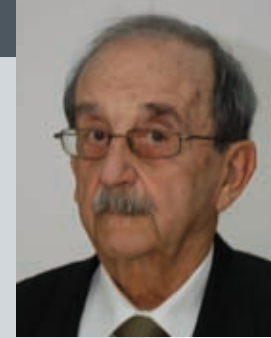
מלמד הניחה את המסד לבתי מדרש לנשים בכל העולם (שהוקמו יחד עם ההסתדרות הציונית) למען חיזוק הזהות היהודית ומניעת ההתבוללות, להפצת השפה העברית ולאהבת ארץ ישראל.

מלמד תרמה מכישוריה הרבים כחברה בדירקטוריון "הקאמרי" בתל-אביב-יפו והמשכן לאמנויות הבמה. מעורבת בתחום הרווחה בתל-אביב, בתמיכה ובהפניית ילדים ונוער בסיכון לבתי ילדים של "אמונה".

עד היום היא פעילה בגופי הסוכנות היהודית ונהלת ההסתדרות הציונית.

שמואל סמואל

נולד בשנת 1923 בבורגס בבולגריה. היה חבר בתנועת "מכבי" שפעלה בעיר עד שנת 1935. בהמשך הצטרף לסניף בית"ר שהוקם בבורגס, מונה למפקד הקן וטיפל במחתרת בפליטים יהודים שחיפשו דרך להגיע לישראל. במאי 1942 "גוייס" על-ידי שלטונות בולגריה הנאצית לעבודות כפייה. באפריל 1944 עלה לישראל והצטרף לאצ"ל.

סמואל למד משפטים בירושלים וכסטודנט למשפטים ומתמחה במשרד ניצל את קשריו המקצועיים עם בית הדין הצבאי הבריטי והעביר חומר מודיעיני חשוב לארגון האצ"ל, ולפעילותו בירושלים.

סמואל השתתף בקרב על יפו וכן בקרבות וילהמה.

כחלק מפעילותו בצה"ל הוא נטל חלק בכיבוש העיר הערבית ויבנה מידי חיילי הצבא המצרי ובהתקפה על הצבא המצרי באיסדוד (אשדוד). כמו כן, השתתף בכיבוש הגליל המערבי ובכיבוש "אום רשרש" - תחנת גבול בים האדום (אילת של היום).

בסוף שנת 1948 שוחרר מהצבא להמשך לימודי משפטים.

סמואל כיהן כחבר ועד מחוז תל-אביב של לשכת עורכי-הדין ומוסדותיה, היה יושב ראש הוועדה להגנת המקצוע במחוז תל-אביב ויושב ראש הוועדה של בתי המשפט במחוז תל-אביב.

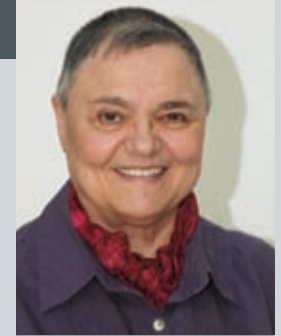
סמואל הוא חבר הוועד המרכזי והמועצה הארצית של לשכת עורכי-הדין ובעבר כיהן כממלא מקום יושב ראש לשכת עורכי-הדין וכן כחבר הוועדה למינוי שופטים בישראל.

עו"ד סמואל ממשיך גם היום בפעילותו המקצועית והציבורית - הוא חבר הנהלת ברית חיילי האצ"ל ויועצה המשפטי, חבר הנהלת חוג "תגר" וחבר תנועת החרות והליכוד.

סמואל עומד עד היום בראש המשרד "יוסף סמואל ושות'", שייסד אחיו המנוח - יוסף סמואל ז"ל בשנת 1940.

אסתר עילם

נולדה בשנת 1939, בתל-אביב, להורים יוצאי סלוניקי, יוון. אביה לאון ספורטה ואמה מרים לבית קרסו.

מחלוצות הפמיניזם הישראלי בראשית שנות השבעים ופעילה מאז ועד היום.

עילם היא בוגרת תואר שני באוניברסיטת תל-אביב בסוציולוגיה ובפילוסופיה (סיימה בהצטיינות).

פעילותה של עילם וכתביה הרבה בנושאים הקשורים בפמיניזם הובילו אותה לזכות בפרסים ובאותות - פרס מטעם שדולת הנשים בישראל על פעילות פמיניסטית (1995), פרס מטעם עיתון "העיר" (2000), פרס מטעם דור שלום על פעילות התנדבותית במרכז הסיוע בתל-אביב (2001), תואר דוקטור של כבוד מטעם האוניברסיטה העברית (2002), הפרס השנתי מטעם הג'וינט ומשפחת זוסמן על פעילות התנדבותית במרכז הסיוע בתל-אביב (2004) ועוד.

עילם היא יוזמת ומקימת התנועה הפמיניסטית בתל-אביב (1971-1972), והינה אחת ממייסדות ומפעילות מרכז הסיוע לנפגעות תקיפה מינית בעיר (נוסד ב-1978). היא כיהנה כיושבת ראש של "התנועה הפמיניסטית בישראל" ומאז השתתפה בייסוד ארגונים פמיניסטיים שונים - לרבות שדולת הנשים בישראל, מרכז ייעוץ לאשה, קולקטיב נשים נגד אלימות נגד נשים ושע"ל (שירותי עזרה לקורבנות). בנוסף הייתה חברה בוועדת ההיגוי הראשוני של שתי"ל (שירותי תמיכה וייעוץ לקידום שינוי חברתי).

בתחילת שנות ה-90 הצטרפה לאישה בזנות ויחד הקימו את הארגון "אנחנו שוות".

בשנת 1994 פרסמה ספר - "נאנסות, אונס והרשויות בישראל" וכן פרסמה פרק על אונס בחברות מיוחדות בישראל במסגרת אנתולוגיה בשם "עבריינות ועבודה סוציאלית: ידע והתערבויות".

עילם הייתה חברה ב"ועדת נמיר" למעמד האישה, השתתפה בייסוד הקואליציה נגד סחר בנשים ובשנת 2000 הייתה מהמייסדות של תנועת "אחותי" - תנועה פמיניסטית מזרחית שבה היא פעילה מרכזית עד היום.

נולד בשנת 1931 בתל-אביב, להוריו מחלוצי מתיישבי תל מונד. בוגר המחזור הראשון של תיכון עירוני א'.

רכש את השכלתו במדעי המדינה ובהיסטוריה כללית (האוניברסיטה העברית) ובמדעי אפריקה ומדינות מתפתחות (אוניברסיטת האווארד, וושינגטון). עמית-מחקר במרכז ג'ורג' וושינגטון למחקרים אסטרטגיים ובין-לאומיים ובמכון ליוזמה אמריקנית, בושינגטון.

בשנת 1986 ייסד את פורום ג'ין קירקפאטריק למנהיגות ולמדיניות ציבור ליד אוניברסיטת תל-אביב, שאותו הוא ניהל עד שנת 1991.

בשנת 1950 הצטרף למערכת עיתון "דבר", תחילה ככתב ועורך ספורט, כתב לענייני מפלגות, כתב צבאי, ובהמשך כנציג העיתון בלונדון.

בשנים 1956-1961 עבד ב-BBC כשדר, מפיק, עורך וכתב.

בשנים 1972-1974 כיהן כיו"ר אגודת העיתונאים בתל-אביב, ובשנת 1974 נבחר לעמוד בראש האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל.

בפעילותו המדינית-תקשורתית, פתיר יצא בשנת 1964 לווינגטון כיועץ לעיתונות ולהסברה בשגרירות ישראל בארה"ב. באותה תקופה כיהן גם כחבר משלחת ישראל לעצרת האו"ם וכדובר המשלחת.

בשנת 1974 התמנה פתיר על-ידי ראש הממשלה יצחק רבין כיועץ תקשורת בכיר והשתתף בצוות ראש הממשלה לשיחות עם מזכיר המדינה הנרי קיסינג'ר להסכם הביניים עם מצרים (1975).

אחרי בחירות 1977, נענה פתיר לפנייה להמשיך בתפקיד זה כיועץ תקשורת לראש הממשלה מנחם בגין וליווה אותו בכל פגישותיו לשלום ישראל-מצרים, בושינגטון, בבוקרשט, בלונדון ובמצרים.

פתיר השתתף בצוות הישראלי של רה"מ בגין בשיחות קמפ דייוויד והסכם השלום עם מצרים (1978-1979).

פתיר נמנה עם חברי/מייסדי דירקטוריון הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, ושימש כחבר בכמה מועצות ציבוריות: יד-בן-צבי, אגודת ידידות ישראל-ארה"ב, מועצת הקולנוע, הוועד המנהל של תאטרון "גשר" ועוד.

משנת 2000 כיהן כסגן נשיא אקדמיית ישראלי של "יוזמות קרן אברהם", ארגון אמריקני-ישראלי לקידום שיתוף פעולה ולסגירת פערים בין יהודים לערבים אזרחי מדינת ישראל, לרבות בתל-אביב-יפו.

פתיר הירבה לכתוב ולשדר בתקשורת הישראלית, האמריקנית והאירופית.

דן פתיר נשוי ליעל, מורה בכירה בחוג ללימודים קלאסיים באוניברסיטת תל-אביב, אב לשי-לי, גילי ז"ל ושרון וסב לשבעה נכדים.

שלמה שבא (שורץ)

נולד בשנת 1929 בעיירה בגליציה, למד ב"חדר".

בן שש עלה עם משפחתו - אמו, אביו ואחותו לארץ והשתקעו בתל-אביב. אביו רכש "ליפט", שעולים מגרמניה הביאו בו את רהיטתיהם וחפציהם ובחצות לילה העמיד אותו במורד רחוב גורדון ליד הים, היא שכונת מחלול. שכן נגר פתח דלת לצריף, שכן אחר הוסיף חלון ובבוקר השתכנה בו המשפחה. השופט הבריטי שהאב הובא לפניו דן אותו לקנס של חצי לירה. בצריף זה חיו עשרים שנה.

למד בבית ספר "בזל" בצפון תל-אביב ואחר-כך בישיבת הרב עמיאל. בגיל 15 החל לעבוד כנער שליח במשרד עורכי-דין ואחר כך כשוליית סדר-דפוס. לאחר השירות בצה"ל במלחמת העצמאות, עבד כיערן בשולי הרי יהודה, בכפר אלאר (מטע של היום). פירסם רשימות בעתונים והחל לעבוד כעורך לילה ועתונאי ב"על המשמר", "למרחב", "דבר" וב"בשער".

בשנת 1953 פירסם ספר ראשון "אנשים חדשים בהרים הגבוהים" על המתיישבים בכפר העולים, יוצאי תימן, בהוצאת הקיבוץ המאוחד.

שנים רבות היה מיושבי "כסית" עם הדור הצעיר סביב שולחנותיהם של אלתרמן ושלונסקי. בשנת 1958 יצא לאור ספרו השני "מקום שאין לו שם", גם הוא על ימיהם הראשונים של עולים ממזרח אירופה בארץ. ספריו עסקו מאז בסיפורי תולדותיה של ארץ ישראל, בהם: "הימים היפים"; "שבט הנועזים"; על חברי "השומר"; "בעקבות השושן הצחור", "דרך במדבר"; "חוזה ברח" על חיי ביאליק; "לצייר ארץ כמולדת"; "ארץ ישראל - אוטוביוגרפיה".

בשנת 1965 הוצג מחזהו "ימים של זהב", על השנים הראשונות של העליה השנייה, בבימוי יוסף מילוא בתאטרון חיפה. פירסם שני ספרים על תולדות יפו ותל-אביב - "הו עיר, הו אם" ו"עיר קמה". ערך במשך 25 שנה את כתב העת "עת-מול", המעלה בצורה עממית את תולדות ארץ ישראל וההיסטוריה היהודית, בהוצאת אוניברסיטת תל-אביב.

שלמה שחיבר

נולד בשנת 1922 בעיר חאלד בסוריה, ועלה ארצה לבדו בשנת 1945 והתגורר בשכונת התקווה בעירנו. כאן השתקע, הקים בתי עסק והיה מן הבולטים בענף הטקסטיל בארץ כולה ובתל-אביב בפרט.

הוא נודע ברבים בעצותיו ובתרומתו לסייע לעסקים בביגוד ובטקסטיל וקידם את הענף ואת הכלכלה.

שלמה שחיבר ידוע כאיש מעש עוזר ופועל למען הקהילה, מכספו תמך וסעד בעשרות מוסדות של צדקה וחסד למען יתומים ואלמנות, ישיבות וכוללים ומוסדות שונים להשכלה.

מלבד תרומתו הכספית לחברה בישראל באחזקת מוסדות וביסוסם סייע לבניית בתי כנסת במקומות שונים בארץ וכן סייע בתרומת ספרי תורה, ספרים וריהוט לבתי כנסת שונים ולמוסדות.

מכספו תרם וסייע להוצאתם לאור של ספרים רבים בנושאים שונים. תרם ספר תורה לבית-כנסת בבסיס חיל-האוויר, סייע בהקמת בית-הכנסת המרכזי בבני-ברק ובהקמת בית-הכנסת "מגן דוד" בתל-אביב.

כדרכו ואופיו לסייע לכלל ולפרט תרם מר שלמה שחיבר (ורעייתו ז"ל) במשך שנים את ביתו והקצה פינה חמה למפגשים, להרצאות ולשיעורים בנושאי הדת והיהדות מתוך שמחה ורצון לסייע לכלל.

להישגים אלו הגיע מר שחיבר מתוך עוני ובדידות בעלייתו ארצה וזכה בכשרונו ובעבודת כפיו לקיים "יגיע כפוך כי תאכל אשריך וטוב לך".

יקירי תל-אביב-יפו:

תשל"ז-1976

* ברוך אגדתי * ברוך בן-יהודה * פאולה ברט * נחום גוטמן
* יהודית הררי * יעקב וינשל * אברהם זברסקי * בן-ציון חומסקי
* מרדכי פנחס חסון * כתריאל פישל טכורש * צבי לבון * שאול
לזין * מיכאל לנדאו * מנשה מני * אליעזר פרי * אורי קיסרי
* אברהם שמואל רקנטי

תשל"ז-1977

* משה אונגרפלד * משה ארם * יעקב בן-סירה * יצחק בן-רובי
* ברוך גילאון * חיים גלובינסקי * ברוך וינשטין * יוסף זריצקי
* טוב חבשוש * יעקב לסלוי * יוסף מאירפלד * שמואל מירקין
* יהודה נדיבי * שמעון סאמט * יהויכין סטוצ'בסקי * מרדכי שלום
יוסף פרידמן * שלמה פרלשטיין * אולה קזנצ'י * לזין קיפניס
* רפאל קלצ'קין * חיים רזילי * ציונה תגר

תשל"ח-1978

* האדמו"ר ממודז'ץ * בנימין אפרתי * אברהם ברודיס
* משה גולדשטיין * יוסף וולקר * פנחס טובין * אריה לובין
* יהושע מאירי * שרגא נצר * יעקב פבזנר * אירמה פולאק
* נפתלי פיינגולד * שלום קדמון * שלמה רביץ * צבי שוחט
* זאב שנקר

תשל"ט-1979

* אורי אלפרט * ראובן בן-דוד * מרים ברנשטיין-כהן
* אפרים דקל * מאיר הרטמן * מרדכי ויניצקי * מקס זליגמן
* נסים כהן * משה לוי נחום * טובה סנהדראי-גולדרייך
* ברכה פלאי * מרדכי (מקס) קנת * משה רוזנברג
* חיקל רמות

תש"ם-1980

* אריה אלחנני * יוסף אפרת * יהודה ארליך * חיים בדיחי
* אלוף (מיל) מיכאל בן-גל * יצחק רחמים בן-יורם * אהרון בקר
* חמדה גלעדי * דב דונר * הלל כהן * פריץ לוינזון * אליעזר
מטלון * יוליוס סלפטר * יחיא זכריה עמרני * צבי קלמנטינובסקי
* פרופ' ארוין רבאו * שושנה רסקין

תשמ"א-1981

* ד"ר אפרים אילן * יצחק אפל * אהרון אשמן * שמואל ברקאי
* חיים דניאלי * יוסף חלד * גבריאל טלפיר * יוסף יקותיאלי
* יהושע לוי * ד"ר אפרים סיני * אנדה עמיר * ד"ר מאיר קהאן
* זכריה רצאבי * יחזקאל שטרייכמן * זלמן שחור

תשמ"ב-1982

* מרים בן-פורת * משה גרשונוביץ * מרסל ינקו * ישראל כהן
* מיכאל נאמן * יצחק פישלר * פרופי ארנסט פרוידנטל
* משה ציפר * אהרון רובינשטיין * שמואל רודנסקי
* אברהם-חיים שומלה * זאב ו' שליצר

תשמ"ג-1983

* בנימין אונגר * מיכאל אסף * יהודה גבאי * יצחק כץ * בתיה
לישנסקי * אליעזר סרוקה * ג'ורג' עזאר * יעקב פרנק * שמשון
קפלן * הרב יעקב רוזנטל * ד"ר דוד רוזן-צבי (רוזנצוויג) * אנשל
רייס * אריה שרון * יוסף רצון שרעבי

תשמ"ד-1984

* הרב י.מ. אברמוביץ * השופט יצחק אורן * עו"ד י.א. אלראי
* יהודא לייב בייטל * עזריאל ברושי * משה חורגל * חיים
ינקלביץ * נחום יעקבי (קולקר) * סעדיה כובשי * צבי לוי * פרופי
היינריך מנדלסון * רחל מרכוס-אלתרמן * ירושלים סגל * ד"ר רות
רופין-פלד

תשמ"ה-1985

* מיה אדבטובה * ד"ר אריה ארזי * רבקה בורשטיין-ארבר
* חיים בר-אבא * אהרון (אהרונצ'יק) בר-אל * לאה גיחון-מרגלית
* ישראל דנברג * פרופי אריה הראל * יעקב זליבנסקי * אריה
פילץ * סעדיה-יפת שרעבי * אריה תורג'מן

תשמ"ו-1986

* אליעזר אזולאי * ד"ר יעקב באר * מאיר ברוך * אברהם צבי
ברנוביץ * צבי ברנשטיין * זאב ויינר * משה וילנסקי * אלברט ורסנו
* ליפשה זמסון-סגל * נתנאל מטלון * דבורה נצר * יצחק שבטיאל
* אברהם שניר * דב שפירא

תשמ"ז-1987

* אלכסנדר (סשה) ארגוב * חיים אשר * שמעון גרידי * ישעיהו
(שייקה) דן * חיים חגואל * אורי טפליץ * זלמן ירושלמי
* לאה עדיני * שמעון פינס * אברהם פרידמן * יצחק קור
* אסתר רוזלר * מרדכי שפייזמן * הדסה שרמן-פריאל
* וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: * רובין דימיטרוב
* הלנה כורזים * יוספה לוסביצקי * רות לינדר * מריה רולירד
* ידביגה שיינבאום

תשמ"ח-1988

* יהודה אונגר * יהודה גוטהלף * יעקב הגלר * דוד טהורי
* אלכסנדר יהלומי * בן-ציון כהן * הרב ד"ר שמואל זנוויל כהנא
* צבי סגל * אריה סריג * יוסף פפירניקוב * ד"ר יהושע רוטנשטריין
* שרה לוי-תנאי
* וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו:
* ספירו דנקוב * מרים (מריה) טננבאום * מיכאל מיכאלוב

תשמ"ט-1989

* פרופ' שמואל אביצור * אליהו אברהם אוחנה * פרץ אוניקובסקי * גרדה אוקס * יעקב גולדין * דוד יוטן * יהודה (זיק) יעקובי * אידוב כהן * משולם לוינשטיין * לילי מנחם * צילה עמידרוד * יוסף עצטה * שרגא קנטור * צבי רנר * פינחס שינמן * שלמה יעקב שלוש * שולמית תילאיוף
* חסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו:
* מודסטה ברנק * ורני צבגרמן-מונש * סטפן רצ'ינסקי

תש"ן-1990

* אלוף (מיל) צבי איילון * יחיאל אליאש * דוד אלמוג * ד"ר ישראל חיים בילצקי * לולה בר-אבנר * גינה ברגר * שלמה גיטליץ * דוד גלעדי * אהרן חייכמן * דן טנאי * רבקה נתנאל * אינג' דוד שטרן * יוסף דוד שרעבי

תשנ"א-1991

* יריב אזרחי * צבי אלדובי * ד"ר יקותיאל צבי זהבי * יצחק טרובוביץ * יוסף יודסין * ציטה לינקר * ישראל למדן * רפאל מושיוב * יצחק קדמן * חינה רוזובסקה-קמינר * פרופ' יהודה רצהבי * משה שטיין

תשנ"ב-1992

* אהרון אנקורי * אלוף (מיל) אפרים בן-ארצי * משה ברנשטיין * רעיה יגלום * אבות ישורון * יהושע כצמן * ד"ר משה לנדא * יוסף עודד * דוד עזרא * שרה עזרוני * גבריאל צפרוני * ד"ר יעקב אליעזר (אלי) תבין

תשנ"ג-1993

* זאב פ. אסטרייכר * בצלאל בליי * ד"ר חיים מנחם בסוק * קריאל גרדוש (דושן) * אריה (לוניה) דבורין * שרה דורון * יהודה יהודאי * ד"ר כרמי יוגב * אלוף (מיל) משה כרמל * חנן מאירי * עמנואל עמירן-פוגציב * הדסה קלציקין * אסתר רובין * עמיהוד תבור * חסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: * מלדן איבנוב

תשנ"ד-1994

* יצחק אפלבוים * ישראל ארליך * ישעיהו (שייקה) ארמוני * יצחק ארצי * משה בן-זאב * יוסף גבעול * שושנה דמארי * ד"ר משה הוך * יעקב ונה * פרופ' בן-ציון ורבין * מנחם ידיד * עו"ד מאיר לם * ישראל סחרוב * שלמה סלע * גאולה רבינוביץ

תשנ"ה-1995

* יצחק אבינועם (יגנס) * אברהם אפל * יהודה אפשטיין * נחמיה ברוש * פרופ' אנדרה דה-פריס * שמשון חלפי * יוסף מ' נס * צבי נתנזון * אברהם סגל * הרב יוסף צובירי * יהושע רוזין * סוניה שץ * חסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: * ולדס דרופס

תשנ"ו-1996

* השופט (בדימוס) ד"ר משה בייסקי * אלי"מ יצחק גרציאני * אסתר הרליץ * עו"ד משה לויט * אליהו ספקטור * תא"ל (מיל.) יצחק פונדק * ידידיה פילובסקי * ד"ר מרדכי ציציק * יחיאל קדישאי * רו"ח אבשלום רצאבי * שמואל רקנטי * משה שניצר * יוסף תמיד

תשנ"ז-1997

* רפאל אלידין * נחום בוכמן * משה (גירי) בית הלוי * שלמה (זיגי) גרוס * שושנה דואר * שמחה בונים זינגר * דוד ירושלמי * ד"ר שלמה לב-עמי * השופט (בדימוס) דב לוי * ישראל ליבאי * קלרה מעיין * אשר רוזנבוים * שלום יפת שרעבי

תשנ"ח-1998

* הרב יהודה אנסבכר * צבי ארצי * מישא אשרוב * שמואל בונים * דב בן-מאיר * פרופ' דניאל ברונר * פרופ' הלל ברזל * רצון הלוי * עמנואל הלל * לוקה וקס * חנה זמר * גילי טורנברג * עדה טל * שלמה טנאי * בן-ציון יהודאי * חיים כהן * לולה לוקסמבורג * אייבי נתן * גד סולמי * אוה סורביץ * שמואל (סמו) פדרמן * רבקה רבינוביץ * דוד רימון * ד"ר יוכבד ריעאני

תשנ"ט-1999

* תמר אריאל * אשר בן-נתן * ישראל בקר * יגאל גריפל * יוסף דחוח-הלוי * ברוך וינר * ברנרד (דב) חוסט * יפה ירקוני * הרב גבריאל מורגנשטרן * אריה נייברג * שאול סוסליק * אברהם פרסלר * אריה צוקר * אהרון רבינוביץ * פרופ' יעקב רותם

תש"ס-2000

* שמעון אביזמר * דבורה אליאב * עמישלוס גילוץ * אליעזר ויצמן * פנינה זלצמן * משה זנבר * יעקוב-גירוג' חנניה * אלכסנדר מנדל * רמה סמסונוב * נפתלי פדר * יהודה פוקס * פרופ' חיים הלל פריד * אליעזר קלונסקי * יצחק קצור * שרה שפירא

תשס"א-2001

* שלמה אבוטבול * משה אישון * יוסף ברזלי * רות דיין * אברהם דשא (פשנל) * פרופ' צבי יעבץ * יוסף לוטנברג * אפרים ליפשיץ * עו"ד אהרן מלצר * מרים עקביא * רחל רעני * פרופ' מכס שטרייפער * שרה שטרן * דוד שיף * אירנה דרגיציביץ' חסידת אומות העולם

תשס"ב-2002

* מרים (מדי) בן-שם * שלמה בר-שביט * צפורה ברנר * הרב אפרים גוטמן * חיים טסה * אורה טרי * השופט בדימוס בנימין כהן * חנה לאור * אברהם מורחיים * ישראל פז * יצחק פנאי * נעמי שדמי * מיכה שמבן * בני שמר

תשס"ג-2003

* יהודה בילו * יצחק בן-בשט * פרופ' יחזקאל בראון * הרבנית צפיה גורן * אלוף (מיל') ד"ר מרדכי (מוטי) הוד * חנה (ניוטה) הלפרין * יהודית הנדל * ד"ר אלכסנדר ויסלפיש * ברוך יפת-שרעבי * עבד אלקאדר כבוב * נתן כוגן * ידירה להב * נחמה לויתן * אליעזר צור * פרופ' ברכה רמות

תשס"ד-2004

* פרופ' צבי אבני * יעקב אהרוני * בלה ברעם-לוטן * תהילה גילוץ * פרופ' ישראל הימן * ד"ר אשר הלפרין * ברוך טרקטין * נחמה ליפשיץ * מיכל מודעי * קלמן מינץ * דוד צבי * שמואל צמח * יצחק שניאור

תשס"ה-2005

* ד"ר דב אלדובי * ד"ר הרב יצחק אלפסי * דוד בר-משה
* יפההרצלד * שבתיטבת * רחלטליתמן-סנובסקי * גדיעקבי * ברכהלביא
* חיים צ.ליפקין * שולמית לפיד * עמוס מנור * שמואל עצמון-וירצר
* שמואל פירסטנברג (פיסקה) * גרשון צפור
* חסידות אומות העולם תושבת תל-אביב-יפו: * זופיה אבני

תשס"ו-2006

* פנחס אדלר * שולה ברקן * עמיקם גורביץ' * שרגא גפני
* שרה (שריקה) הרמלין * מרים זהר גלבלום * ורדה זקהיים
* הרב יצחק יעקב טוויל * דב לאוטמן * לוי יצחק הירושלמי * נעמי סגל
* מאיר קמחי * שמואל שי * אליהו שפיידר

תשס"ז-2007

* יהודה אפרוני * מרדכי אשד * חנה (גוטמן) בן דוד * יהושע
(ישיעי"ג) גלזר * עוזיאלה (בוכמן) היימן * חיים חפר * הרב יצחק כהן
* צביה כהן * שולה ליגום * ברוננו לנדסברג * שלמה מדמון * פרופ'
אמנון רובינשטיין * נחום רז * ד"ר עדינה תמיר

תשס"ח-2008

* ד"ר ורה אדלר-שי * מוריץ (פי-סי) אושרוביץ * צבי אל-פלג
* נחמה בר-כוכבא (בריל) * דינה ברניקר * יוסף דוריאל
* מאיר זהבי * אהובה טלמור * אורי לוי * שלמה נקדימון
* יורם קניוק * ישראל שטראוס * אדית תאומים

תשס"ט-2009

* נוזהה אבולעפיה * יעקב (יאני) אפשטיין * דליה בדש-שץ
* פרופ' רות בן-ישראל * פנחס ברזיאר * שרית גרינברג
* ראובן ויטלה * עו"ד מרדכי וירשובסקי * חזנה יעקב * זיוה להט
* הרב משה מאיר * מרים (מיקי) מזר * עליזה עופר * דבורה
קידר (הלטר) * אלימלך רם * אברהם (בייגה) שוחט * דב שילנסקי

